

עין משפט
גור מצוה

ז:

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) לקמן ככ: עו: [ע"פ],
(ב) ודברים ו: א (א) [שמות
כא:], (ד) יב"ד ג"ג ג"ג, (ה)

הנהגות הגר"א

[א] הוב' ד"ה פ"ד. פ"י פ"י
נ"ב דעת ש"פ פ"ד פ"י:

לעזי רש"י

טו"ל"ש [טו"ל"ש].
נב"ה. שו"ל"ש [שו"ל"ש].
הגהרה.

רבינו חננאל

שליש כגון שהוספתה
על הכסף חצי נמצאו
דמי לולב ג' חצאי כסף
שהוא כסף חצאי או
שליש מלגיו שהוא כסף
ושליש כסף ועלתה בחיוב.
ועבדן לתומרי (א) מלבר.
במערבא אמרי עד שלישי
משלו כלומר מותר הוא
להתנות במצוה עד
שליש כסף וחיובו אין
מוסיף יתר על שלישי
היה יחיד עושה כגון
הפרנס ע"י ומסוף לו
יתר שפוצא חיובו אין
הקב"ה כפופ שבו"א אלא
משלם לו נגלו. משל
הקב"ה שאמרי מלה ה'
חונן דל ופוטו הוא. ד"א

כאן ואיך ששל הקב"ה
שאם בא להורר המצוה
ביתר משליש ברייתו [אני]
חיוב כל זה מגיע
שיחייב לו קודמין להורר
מצוה אבל אם זימן לו
הקב"ה ממון שלא מיניע
ובקש להורר המצוה ביתר
משליש הרווח בידו.
והמהדר המצוה משבט
כדחתינן בנר חנוכה [שבט
כא:]. והמהדרין נו' לכל
אחד ואחד והמהדרין פן
המהדרין וכו'. פירוש כל
שחבתי בשמירתו הכשרתי
וכו'. ת"ר כל שחבתי
בשמירתו הכשרתי נזק
בידו וכו' וכו' וכו' וכו'.
לחריש שוטה וקטן והיו
חיוב מה שאין כן באש.
ולר' יוחנן אפי' מסר
לחריש שוטה וקטן שלהבת
והיו פטור המוסר מא'
ענינא צבתא ודיתו גרים:
פ"י לנמו"י. יס"ר העפר
והקרידו ויפחת פי הברד.
ת"ר חומר בשור [מכבוד]
שהשור משלם הכופר
ול' של עבד נגמר דמי
אסור בתנאה ודרכו לילך
ולהיות פה שאין כן בשור.
חומר בבור [מכבוד]
שבור חלילה עשייתו
לזק ומעור מחלילתו
מה שאין כן בשור.

(א) ע"י נדחיש ושי"ת א"ת פ"י
מכריז שפסקו לקול.
(ב) ע"י נמחקו יוסף פ"ד פ"ד
פ.

אילימא ש"יש ביתו. משמע דאין
למרוג אפילו לא ימלא כפחות
והוא מלוה עובדא
המבזבז אל יבזבז יותר ממושב
ובטובה (דף מ"א).
ד"ר' עסקה אחרוג באלף וזו:
אילו איתרביא ליה. אפילו מיירי
בעשריתא דרבי כדאשכחן
בפרק מלאכת האשה (כמויות דף
ס"ה). מ"מ ידוע שלא היה חייב
לזבז כל כך:

עד שלישי במצוה. פירוש (א) שאם
מלא אחרוג כלכח כמו
שעו"ר חכמים ואלה גדול ממנו
שליש יקנסו:
משל הקב"ה. אוכל פירות
בעוה"ז והקצן קיימת לו
לעוה"ב: **בשור** קשור וכו'
מבוסה. פ"י כראוי דלי בשלא כראוי
לא כלום היא ועוד מדפריך מ"ש
הכל כלומר ונשיטה היא להס'
לפטור ומדדד מוקי לה כשור מותר
ובור מנולה:

שור עבד לנתוקי. פ"י אפי'
גלל חרש דרכו לנתוקי
מאליו וכן בור דרכו לנתוקי
וקשה דע"י נקשו ונכסהו כראוי
מיירי דפרישת ולקמן (דף נ"ב). מן
כסו כראוי פטור ונראה לפרש
דלדרכו לנתוקי ע"י חרש קאלמר דגרע
משום דמסר לחרש אבל גחלת לא
גרע כ"י דאין דרכו ללנות גחלת
כמו שדרכו לנתוקי שור ולנתוקי בור
דכמה דשביק לה חרש מעמיא
עמיא ואיל:

ולרבי יוחנן דאמר אפי' מסר לו
שלהבת בשור כו'. תימה
מאי קשה ליה הא שלהבת לרבי יוחנן
כמו גחלת לר"י וכשור קשור וכו'
מטסה יכול להעמידו ומשום דחרש
עבד לנתוקי ולנתוקי כמו שאמר לר"י
ו"ל דמשמע ליה דטעמא דרבי יוחנן
דפטור משום שהקטן שומרו ואין
הקטן עושה היזק אלא אדרבה עושה
שמירה ונחמא יתחא דלא תיקשי
לרבי יוחנן דמוקי לה בשור מותר
וכור מגולה אמאי נקט שמסרו לחש"י
והא גלל מסרו נמי חייב דנקט מסרו
לרבותא אע"פ שעשה שמירה קלמ'
ובחאי כנסא פליג אריש לקיש:
חומר בשור. האי שור היינו

קצן כדמוכח כנולה שמעמין: **ודרבו** י"ד
הא דלא חשיב שהוא בעלי חיים מה שאין כן בשור משום דהוי
בכלל ודרכו לילך ולהזיק וכונתו להזיק לא שייך למתני גבי בור
שליש בעלי חיים:

מה שאין כן בבור. שאין משלם כופר וכן אם דקתי כנסמן
מח"כ כגש ו"ח וילך משור ונחייבו כופר ופ"ה על גב'
דאיכא למימר שכן ב"ח דהא מסקינן לקמן בפרק כ"ד (דף סו).
דאיכא כופר כרגל שמע מינה דילפינן רגל מקצן ולא פריכתי מה
לקצן שכן טוונתו להזיק וחיוב דרבי"ר ויש לומר דאש ובור פטורין
דדרשינן עליו ולא על בור עליו ולא על האש כדדרשינן לקמן
בפרק כ"ד (שם) עליו ולא על האדם ו"ח שור ולא אדם דכתיב
בבור למ"ל ח"ל מעליו ויש לומר דאילתרין שור ולא אדם לפטור
עבד שפול בתוכו או עובד כוכבים הקטן לישאל:

לו שלהבת פטור דהשתא מוקי להא דקתי מה שאין כן בשור מותר ובור
מגולה מאי שנא כו'. גבי בעירה: **לכסא דחרש קגרים**. אחימו של חרש גרמה
הכא לא כנתא דחרש קגרים שהשור הלך והזיק וכן הבור ולא על ידי חרש
הוא: **לכסא** חרש: **לכסא** אחימו וכו' מלשון לנתא לנתא שוקרין
טוילא"ש: **ל"א גרס** וכו'. יחודו של חרש שנתייחד ועלה. ולשון לנתא שולא"ש
כדאמרינן ליהו יחודא לחרש (ג' דף כ"א). **כופר**. כעובד שמית כן חורין:
אסור בהנאה. אש המית אדם כדכתיב (שמות כא) ובעל השור נקי כאלה
שומר לחבירו פלוני ילך נקי מנכסיו ואין לו כן בהנאה [לקמן מ"א].

גמרא [ס:] **כשהיה חרש** פירקין [ד].
לחמ"י קצן. וכשהיה חרש המזיק דרישא לא דרשינן ליה דלאו יתיבה
היא: **גב' מה שאין כן באש**. כדמפרש לקמן: **גחלת**. שאינה
בוערת אלא אם כן ליבה אומה: **שלהבת**. שמסר (ז"א) מלונה לחרש
דפטור בתמיה: **והאמר ריש לקיש**. בהכנסת אף לדיר (לקמן ע"ב): **לא
שנו**. דהשולח הבעירה ביד חרש שוטה וקטן דפטור מדיני אדם:
אלא כשפסק לו הגחלת וליכא. אומה החרש: **כרי הויאק**. מבזרר
הזיקו לכל שהיא מוונמת להזיק: **כרי**. מוונן: **שור דריכה לנטוקי**.
והוה ליה לאסוקי לדעמיה שאפילו אין החרש ממירו סופו להחיר
את עצמו הלכך שמירה רעושה היא ואפילו החירו חרש חייב
בעל השור: **לנטוקי**. לנטול הלכך שמירה רעה היא אפילו
גילהו חרש בעל הבור חייב לשלם שלא שמרו כראוי: **מעמיא**
עמיא ואולא. ונמי דליבה חרש לא רמיא עליה דבעל גחלת
לאסוקי לדעמיה: **ולרבי יוחנן דאמר**. בהכנסת [ס:] אפילו מסר

לו שלהבת פטור דהשתא מוקי להא דקתי מה שאין כן בשור מותר ובור
מגולה מאי שנא כו'. גבי בעירה: **לכסא דחרש קגרים**. אחימו של חרש גרמה
הכא לא כנתא דחרש קגרים שהשור הלך והזיק וכן הבור ולא על ידי חרש
הוא: **לכסא** חרש: **לכסא** אחימו וכו' מלשון לנתא לנתא שוקרין
טוילא"ש: **ל"א גרס** וכו'. יחודו של חרש שנתייחד ועלה. ולשון לנתא שולא"ש
כדאמרינן ליהו יחודא לחרש (ג' דף כ"א). **כופר**. כעובד שמית כן חורין:
אסור בהנאה. אש המית אדם כדכתיב (שמות כא) ובעל השור נקי כאלה
שומר לחבירו פלוני ילך נקי מנכסיו ואין לו כן בהנאה [לקמן מ"א].

גמרא [ס:] **כשהיה חרש** פירקין [ד].
לחמ"י קצן. וכשהיה חרש המזיק דרישא לא דרשינן ליה דלאו יתיבה
היא: **גב' מה שאין כן באש**. כדמפרש לקמן: **גחלת**. שאינה
בוערת אלא אם כן ליבה אומה: **שלהבת**. שמסר (ז"א) מלונה לחרש
דפטור בתמיה: **והאמר ריש לקיש**. בהכנסת אף לדיר (לקמן ע"ב): **לא
שנו**. דהשולח הבעירה ביד חרש שוטה וקטן דפטור מדיני אדם:
אלא כשפסק לו הגחלת וליכא. אומה החרש: **כרי הויאק**. מבזרר
הזיקו לכל שהיא מוונמת להזיק: **כרי**. מוונן: **שור דריכה לנטוקי**.
והוה ליה לאסוקי לדעמיה שאפילו אין החרש ממירו סופו להחיר
את עצמו הלכך שמירה רעושה היא ואפילו החירו חרש חייב
בעל השור: **לנטוקי**. לנטול הלכך שמירה רעה היא אפילו
גילהו חרש בעל הבור חייב לשלם שלא שמרו כראוי: **מעמיא**
עמיא ואולא. ונמי דליבה חרש לא רמיא עליה דבעל גחלת
לאסוקי לדעמיה: **ולרבי יוחנן דאמר**. בהכנסת [ס:] אפילו מסר

לו שלהבת פטור דהשתא מוקי להא דקתי מה שאין כן בשור מותר ובור
מגולה מאי שנא כו'. גבי בעירה: **לכסא דחרש קגרים**. אחימו של חרש גרמה
הכא לא כנתא דחרש קגרים שהשור הלך והזיק וכן הבור ולא על ידי חרש
הוא: **לכסא** חרש: **לכסא** אחימו וכו' מלשון לנתא לנתא שוקרין
טוילא"ש: **ל"א גרס** וכו'. יחודו של חרש שנתייחד ועלה. ולשון לנתא שולא"ש
כדאמרינן ליהו יחודא לחרש (ג' דף כ"א). **כופר**. כעובד שמית כן חורין:
אסור בהנאה. אש המית אדם כדכתיב (שמות כא) ובעל השור נקי כאלה
שומר לחבירו פלוני ילך נקי מנכסיו ואין לו כן בהנאה [לקמן מ"א].

גמרא [ס:] **כשהיה חרש** פירקין [ד].
לחמ"י קצן. וכשהיה חרש המזיק דרישא לא דרשינן ליה דלאו יתיבה
היא: **גב' מה שאין כן באש**. כדמפרש לקמן: **גחלת**. שאינה
בוערת אלא אם כן ליבה אומה: **שלהבת**. שמסר (ז"א) מלונה לחרש
דפטור בתמיה: **והאמר ריש לקיש**. בהכנסת אף לדיר (לקמן ע"ב): **לא
שנו**. דהשולח הבעירה ביד חרש שוטה וקטן דפטור מדיני אדם:
אלא כשפסק לו הגחלת וליכא. אומה החרש: **כרי הויאק**. מבזרר
הזיקו לכל שהיא מוונמת להזיק: **כרי**. מוונן: **שור דריכה לנטוקי**.
והוה ליה לאסוקי לדעמיה שאפילו אין החרש ממירו סופו להחיר
את עצמו הלכך שמירה רעושה היא ואפילו החירו חרש חייב
בעל השור: **לנטוקי**. לנטול הלכך שמירה רעה היא אפילו
גילהו חרש בעל הבור חייב לשלם שלא שמרו כראוי: **מעמיא**
עמיא ואולא. ונמי דליבה חרש לא רמיא עליה דבעל גחלת
לאסוקי לדעמיה: **ולרבי יוחנן דאמר**. בהכנסת [ס:] אפילו מסר

לו שלהבת פטור דהשתא מוקי להא דקתי מה שאין כן בשור מותר ובור
מגולה מאי שנא כו'. גבי בעירה: **לכסא דחרש קגרים**. אחימו של חרש גרמה
הכא לא כנתא דחרש קגרים שהשור הלך והזיק וכן הבור ולא על ידי חרש
הוא: **לכסא** חרש: **לכסא** אחימו וכו' מלשון לנתא לנתא שוקרין
טוילא"ש: **ל"א גרס** וכו'. יחודו של חרש שנתייחד ועלה. ולשון לנתא שולא"ש
כדאמרינן ליהו יחודא לחרש (ג' דף כ"א). **כופר**. כעובד שמית כן חורין:
אסור בהנאה. אש המית אדם כדכתיב (שמות כא) ובעל השור נקי כאלה
שומר לחבירו פלוני ילך נקי מנכסיו ואין לו כן בהנאה [לקמן מ"א].

גמרא [ס:] **כשהיה חרש** פירקין [ד].
לחמ"י קצן. וכשהיה חרש המזיק דרישא לא דרשינן ליה דלאו יתיבה
היא: **גב' מה שאין כן באש**. כדמפרש לקמן: **גחלת**. שאינה
בוערת אלא אם כן ליבה אומה: **שלהבת**. שמסר (ז"א) מלונה לחרש
דפטור בתמיה: **והאמר ריש לקיש**. בהכנסת אף לדיר (לקמן ע"ב): **לא
שנו**. דהשולח הבעירה ביד חרש שוטה וקטן דפטור מדיני אדם:
אלא כשפסק לו הגחלת וליכא. אומה החרש: **כרי הויאק**. מבזרר
הזיקו לכל שהיא מוונמת להזיק: **כרי**. מוונן: **שור דריכה לנטוקי**.
והוה ליה לאסוקי לדעמיה שאפילו אין החרש ממירו סופו להחיר
את עצמו הלכך שמירה רעושה היא ואפילו החירו חרש חייב
בעל השור: **לנטוקי**. לנטול הלכך שמירה רעה היא אפילו
גילהו חרש בעל הבור חייב לשלם שלא שמרו כראוי: **מעמיא**
עמיא ואולא. ונמי דליבה חרש לא רמיא עליה דבעל גחלת
לאסוקי לדעמיה: **ולרבי יוחנן דאמר**. בהכנסת [ס:] אפילו מסר

לו שלהבת פטור דהשתא מוקי להא דקתי מה שאין כן בשור מותר ובור
מגולה מאי שנא כו'. גבי בעירה: **לכסא דחרש קגרים**. אחימו של חרש גרמה
הכא לא כנתא דחרש קגרים שהשור הלך והזיק וכן הבור ולא על ידי חרש
הוא: **לכסא** חרש: **לכסא** אחימו וכו' מלשון לנתא לנתא שוקרין
טוילא"ש: **ל"א גרס** וכו'. יחודו של חרש שנתייחד ועלה. ולשון לנתא שולא"ש
כדאמרינן ליהו יחודא לחרש (ג' דף כ"א). **כופר**. כעובד שמית כן חורין:
אסור בהנאה. אש המית אדם כדכתיב (שמות כא) ובעל השור נקי כאלה
שומר לחבירו פלוני ילך נקי מנכסיו ואין לו כן בהנאה [לקמן מ"א].

גמרא [ס:] **כשהיה חרש** פירקין [ד].
לחמ"י קצן. וכשהיה חרש המזיק דרישא לא דרשינן ליה דלאו יתיבה
היא: **גב' מה שאין כן באש**. כדמפרש לקמן: **גחלת**. שאינה
בוערת אלא אם כן ליבה אומה: **שלהבת**. שמסר (ז"א) מלונה לחרש
דפטור בתמיה: **והאמר ריש לקיש**. בהכנסת אף לדיר (לקמן ע"ב): **לא
שנו**. דהשולח הבעירה ביד חרש שוטה וקטן דפטור מדיני אדם:
אלא כשפסק לו הגחלת וליכא. אומה החרש: **כרי הויאק**. מבזרר
הזיקו לכל שהיא מוונמת להזיק: **כרי**. מוונן: **שור דריכה לנטוקי**.
והוה ליה לאסוקי לדעמיה שאפילו אין החרש ממירו סופו להחיר
את עצמו הלכך שמירה רעושה היא ואפילו החירו חרש חייב
בעל השור: **לנטוקי**. לנטול הלכך שמירה רעה היא אפילו
גילהו חרש בעל הבור חייב לשלם שלא שמרו כראוי: **מעמיא**
עמיא ואולא. ונמי דליבה חרש לא רמיא עליה דבעל גחלת
לאסוקי לדעמיה: **ולרבי יוחנן דאמר**. בהכנסת [ס:] אפילו מסר

לו שלהבת פטור דהשתא מוקי להא דקתי מה שאין כן בשור מותר ובור
מגולה מאי שנא כו'. גבי בעירה: **לכסא דחרש קגרים**. אחימו של חרש גרמה
הכא לא כנתא דחרש קגרים שהשור הלך והזיק וכן הבור ולא על ידי חרש
הוא: **לכסא** חרש: **לכסא** אחימו וכו' מלשון לנתא לנתא שוקרין
טוילא"ש: **ל"א גרס** וכו'. יחודו של חרש שנתייחד ועלה. ולשון לנתא שולא"ש
כדאמרינן ליהו יחודא לחרש (ג' דף כ"א). **כופר**. כעובד שמית כן חורין:
אסור בהנאה. אש המית אדם כדכתיב (שמות כא) ובעל השור נקי כאלה
שומר לחבירו פלוני ילך נקי מנכסיו ואין לו כן בהנאה [לקמן מ"א].

גמרא [ס:] **כשהיה חרש** פירקין [ד].
לחמ"י קצן. וכשהיה חרש המזיק דרישא לא דרשינן ליה דלאו יתיבה
היא: **גב' מה שאין כן באש**. כדמפרש לקמן: **גחלת**. שאינה
בוערת אלא אם כן ליבה אומה: **שלהבת**. שמסר (ז"א) מלונה לחרש
דפטור בתמיה: **והאמר ריש לקיש**. בהכנסת אף לדיר (לקמן ע"ב): **לא
שנו**. דהשולח הבעירה ביד חרש שוטה וקטן דפטור מדיני אדם:
אלא כשפסק לו הגחלת וליכא. אומה החרש: **כרי הויאק**. מבזרר
הזיקו לכל שהיא מוונמת להזיק: **כרי**. מוונן: **שור דריכה לנטוקי**.
והוה ליה לאסוקי לדעמיה שאפילו אין החרש ממירו סופו להחיר
את עצמו הלכך שמירה רעושה היא ואפילו החירו חרש חייב
בעל השור: **לנטוקי**. לנטול הלכך שמירה רעה היא אפילו
גילהו חרש בעל הבור חייב לשלם שלא שמרו כראוי: **מעמיא**
עמיא ואולא. ונמי דליבה חרש לא רמיא עליה דבעל גחלת
לאסוקי לדעמיה: **ולרבי יוחנן דאמר**. בהכנסת [ס:] אפילו מסר

לו שלהבת פטור דהשתא מוקי להא דקתי מה שאין כן בשור מותר ובור
מגולה מאי שנא כו'. גבי בעירה: **לכסא דחרש קגרים**. אחימו של חרש גרמה
הכא לא כנתא דחרש קגרים שהשור הלך והזיק וכן הבור ולא על ידי חרש
הוא: **לכסא** חרש: **לכסא** אחימו וכו' מלשון לנתא לנתא שוקרין
טוילא"ש: **ל"א גרס** וכו'. יחודו של חרש שנתייחד ועלה. ולשון לנתא שולא"ש
כדאמרינן ליהו יחודא לחרש (ג' דף כ"א). **כופר**. כעובד שמית כן חורין:
אסור בהנאה. אש המית אדם כדכתיב (שמות כא) ובעל השור נקי כאלה
שומר לחבירו פלוני ילך נקי מנכסיו ואין לו כן בהנאה [לקמן מ"א].

גמרא [ס:] **כשהיה חרש** פירקין [ד].
לחמ"י קצן. וכשהיה חרש המזיק דרישא לא דרשינן ליה דלאו יתיבה
היא: **גב' מה שאין כן באש**. כדמפרש לקמן: **גחלת**. שאינה
בוערת אלא אם כן ליבה אומה: **שלהבת**. שמסר (ז"א) מלונה לחרש
דפטור בתמיה: **והאמר ריש לקיש**. בהכנסת אף לדיר (לקמן ע"ב): **לא
שנו**. דהשולח הבעירה ביד חרש שוטה וקטן דפטור מדיני אדם:
אלא כשפסק לו הגחלת וליכא. אומה החרש: **כרי הויאק**. מבזרר
הזיקו לכל שהיא מוונמת להזיק: **כרי**. מוונן: **שור דריכה לנטוקי**.
והוה ליה לאסוקי לדעמיה שאפילו אין החרש ממירו סופו להחיר
את עצמו הלכך שמירה רעושה היא ואפילו החירו חרש חייב
בעל השור: **לנטוקי**. לנטול הלכך שמירה רעה היא אפילו
גילהו חרש בעל הבור חייב לשלם שלא שמרו כראוי: **מעמיא**
עמיא ואולא. ונמי דליבה חרש לא רמיא עליה דבעל גחלת
לאסוקי לדעמיה: **ולרבי יוחנן דאמר**. בהכנסת [ס:] אפילו מסר

לו שלהבת פטור דהשתא מוקי להא דקתי מה שאין כן בשור מותר ובור
מגולה מאי שנא כו'. גבי בעירה: **לכסא דחרש קגרים**. אחימו של חרש גרמה
הכא לא כנתא דחרש קגרים שהשור הלך והזיק וכן הבור ולא על ידי חרש
הוא: **לכסא** חרש: **לכסא** אחימו וכו' מלשון לנתא לנתא שוקרין
טוילא"ש: **ל"א גרס** וכו'. יחודו של חרש שנתייחד ועלה. ולשון לנתא שולא"ש
כדאמרינן ליהו יחודא לחרש (ג' דף כ"א). **כופר**. כעובד שמית כן חורין:
אסור בהנאה. אש המית אדם כדכתיב (שמות כא) ובעל השור נקי כאלה
שומר לחבירו פלוני ילך נקי מנכסיו ואין לו כן בהנאה [לקמן מ"א].

גמרא [ס:] **כשהיה חרש** פירקין [ד].
לחמ"י קצן. וכשהיה חרש המזיק דרישא לא דרשינן ליה דלאו יתיבה
היא: **גב' מה שאין כן באש**. כדמפרש לקמן: **גחלת**. שאינה
בוערת אלא אם כן ליבה אומה: **שלהבת**. שמסר (ז"א) מלונה לחרש
דפטור בתמיה: **והאמר ריש לקיש**. בהכנסת אף לדיר (לקמן ע"ב): **לא
שנו**. דהשולח הבעירה ביד חרש שוטה וקטן דפטור מדיני אדם:
אלא כשפסק לו הגחלת וליכא. אומה החרש: **כרי הויאק**. מבזרר
הזיקו לכל שהיא מוונמת להזיק: **כרי**. מוונן: **שור דריכה לנטוקי**.
והוה ליה לאסוקי לדעמיה שאפילו אין החרש ממירו סופו להחיר
את עצמו הלכך שמירה רעושה היא ואפילו החירו חרש חייב
בעל השור: **לנטוקי**. לנטול הלכך שמירה רעה היא אפילו
גילהו חרש בעל הבור חייב לשלם שלא שמרו כראוי: **מעמיא**
עמיא ואולא. ונמי דליבה חרש לא רמיא עליה דבעל גחלת
לאסוקי לדעמיה: **ולרבי יוחנן דאמר**. בהכנסת [ס:] אפילו מסר